

Arrest

nr. 277 354 van 14 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155 / 101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 31 december 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die beiden verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit en van Albanese origine te zijn, komen volgens hun verklaringen op 13 september 2021 België binnen en verzoeken dezelfde dag om internationale bescherming. Op 16 december 2021 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de onderscheiden verzoeken kennelijk ongegrond en wordt verzoekers internationale bescherming geweigerd. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 17 december 2021 aangetekend worden verzonden aan verzoekers.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Skopje, Noord-Macedonië, en in het bezit van de Noord-Macedonische nationaliteit.

U leende in 2014 1.500 euro van een zekere I. met als doel samen met een vriend een café te openen. Achteraf vroeg deze persoon evenwel eerst het dubbele en vervolgens het driedubbele terug van dit door u geleende bedrag en zette u onder druk hem te betalen. Eind 2014 kwam deze I. met een aantal van zijn vrienden, ze waren met vijf à zes personen in totaal, naar het café in de wijk Tohane (Cair, Skopje) waar u aan het werk was om geld te vragen. Ze begonnen u te beledigen, gooiden met glazen en toen u zich verstopte achter de bar stapten ze op u af. U kon geen kant meer uit en sloeg I. met de filterdrager van het koffiemachine op het aangezicht. U bent vervolgens weggelopen uit het café. I. diende hierna naar het hospitaal te gaan voor verzorging. Uzelf diende voor deze feiten geen klacht in bij de politie, I. daarentegen wel voor hetgeen u hem zou aangedaan hebben. Hij had daarenboven connecties met de partijen aan de macht en de politie. Sindsdien zit u in de problemen. De politie kwam na de feiten een aantal keren bij u thuis langs, maar u wist hen te ontlopen, dit ofschoon u uw handelen aanzag als wettelijke zelfverdediging. In uw ogen moest I. veroordeeld worden omdat hij u had aangevallen op uw werkplek. Dit gebeurde evenwel niet door de connecties die hij had. Uiteindelijk werd u op 16 januari 2015 voor het toedienen van slagen door de rechtbank van Skopje veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar en zes maanden. U ging niet in beroep tegen deze veroordeling, omdat u uw tegenstanders met hun connecties niet aankan. U merkt in dit verband ook op dat de Noord-Macedonische staat gecorrumpeerd is. U vreesde bovendien in beroep een hogere gevangenisstraf te zullen krijgen. U diende zich op 22 februari 2016 aan te melden bij de gevangenis van Skopje om uw straf uit te zitten, maar gaf hieraan geen gevolg omdat u dan niet voor uw echtgenote en kinderen zou kunnen zorgen. U vreest dat zij op straat zouden belanden terwijl u in de gevangenis zou zitten. Bovendien voelde u zich onterecht veroordeeld. Sindsdien kwam verschillende politiediensten u zoeken op uw werkplek en bij u thuis. U kon hen steeds ontlopen door op tijd weg te komen. In totaal kwamen ze over de jaren heen zo'n tien à twintig keer naar u zoeken. U had schrik van de politie, deed er alles aan hen te ontwijken door weg te lopen of u te verstoppen als ze langskwamen. Tegelijkertijd diende u voor uw gezin te blijven zorgen. U bleef dan ook in cafés werken. Dit alles woog zwaar op u. De laatste keer dat ze zo naar u kwamen zoeken was rond het overlijden van uw broer in augustus 2021. Ingegeven door (1) uw persoonlijke problemen met de Noord-Macedonische autoriteiten, u was het beu voor de politie op de vlucht te slaan en u voor hen te moeten verstoppen, uw straf uitzitten in de gevangenis was evenmin optie want dan zou u uw gezin in de steek moeten laten met alle mogelijke socio-economische gevolgen van dien; (2) de algemene politieke en socio-economische situatie in het land, waarbij u aangeeft dat u ofschoon u vijftig jaar oud bent bijvoorbeeld nog nooit een werk aangeboden hebt gekregen van de staat omdat u geen banden hebt met een partij in de regering, u tevens verwijst naar de nationalistische problemen in het land tussen Albanezen en Macedoniërs; en (3) uw persoonlijke levenssituatie waarbij u op werkvlak (u werkte steeds in cafés) steeds in grote onzekerheid leefde en door de coronapandemie er voor u plots geen werk meer was, besloot u uiteindelijk in 2021 om Noord-Macedonië te verlaten. Op 11 september 2021 verliet u samen met uw echtgenote B.N. (O.V. x.xxx.xxx) en jullie minderjarige kinderen Noord-Macedonië. Jullie reisden met de bus over de weg naar België en kwamen hier op 13 september 2021 aan. Nog diezelfde dag dienden u en uw echtgenote in België een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u geen werk te zullen hebben en niet in de mogelijkheid te zullen zijn uw kinderen naar school te laten gaan. Bovendien zal er een moment komen waarop ook zij zullen moeten tewerkgesteld worden, wat niet zal lukken aangezien ze geen connecties hebben. U heeft dan ook weinig perspectief in Noord-Macedonië, waar het eveneens niet veilig is. U vrees tevens bij terugkeer tevens de politie omdat u uw straf nog moet uitzitten. Indien u in de gevangenis beland zal niemand voor uw kinderen kunnen zorgen. Uw advocaat voegde er op het einde van uw persoonlijk onderhoud tevens nog aan toe dat u tijdens de zitting in uw rechtszaak zelf niet aanwezig was, maar wel werd vertegenwoordigd door uw advocaat, dat u onterecht werd veroordeeld, dat u op het ogenblik van uw strafuitvoering in 2016 twee kleine kinderen had die u niet zomaar kon achterlaten, en wees er tevens op dat u ook de detentieomstandigheden in Noord-Macedonische gevangenschappen vreest. Hij verwijst hierbij naar twee rapporten van het Committee Against Torture, waaronder een rapport van 2017, waarin een herhaalde bezorgdheid geuit wordt over het gebruik van geweld door de politie en vooral door de speciale eenheden Alpha, alsook naar een rapport van 6 mei 2020 van Freedom House waarin gewezen wordt op een groeiend anti-Albanees sentiment dat heerst.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort; uw identiteitskaart; de geboorteaktes van u en uw kinderen; uw huwelijksakte en een document van doorverwijzing in het kader van een strafuitvoering, opgemaakt door de strafafdeling van de (hoofd)rechtbank van Skopje I en dit op datum van 20 januari 2016, inclusief vertaling naar het Frans van dit document, volgens dewelke u op 16 januari 2015 door diezelfde rechtbank werd veroordeeld tot twee

jaar en zes maanden gevangenisstraf wegens het plegen van het misdrijf veroorzaken van een ernstig lichamelijk letsel, u wordt doorverwezen naar de gevangenisstraf om deze straf uit te zitten en zich hiervoor op datum van 22 februari 2016 dient aan te melden bij de gevangenis van Skopje.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het merkwaardig is dat u van de Noord-Macedonische autoriteiten (Ministerie van Binnenlandse Zaken te Skopje) op 30 augustus 2021 een reispaspoort kreeg uitgereikt en hiermee vervolgens op 11 september 2021 legaal via een grenspost over de weg Noord-Macedonië kon verlaten. U wordt immers door de Noord-Macedonische autoriteiten gezocht nadat u naliet zich op 22 februari 2016 aan te melden bij de gevangenis van Skopje. Uw verklaring dat u aan dit paspoort kon geraken door connecties en te betalen, overtuigt niet. U slaagde er immers niet in dit verder concreet te duiden. U geraakte in dit verband niet verder dan dat u zich naar de bevoegde politiedienst in Skopje begaf en de juiste connecties heeft kunnen vinden (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 4). Wie deze connecties zijn, hoe u met hen in contact kwam en op welke manier zij u konden helpen, kon u hierbij niet toelichten. Deze vaststelling doet hoe dan ook de wenkbrauwen fronsen en zet uw algemene geloofwaardigheid op de helling.

Wat er ook van zij, opgemerkt dient te worden dat de door u geschetste problemen met uw schuldeiser I. van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijk aard zijn en aldus geen verband houden met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. In dit verband verklaarde u dat het conflict met I. enkel was ingegeven door het feit dat u geld van hem had geleend en hij dit tegen woekerinteressen wou terugkrijgen. Hij vroeg u eerst het dubbele en vervolgens het driedubbele terug en zette u onder druk om hem te betalen. Er dient bovendien vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen met I. – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië - geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij eerst alle redelijke van de hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is. Zo liet u na naar aanleiding van de aanval op uw persoon door I. en zijn vrienden eind 2014 een klacht neer te leggen bij de Noord-Macedonische politie. Ofschoon u aangaf door hen beledigd, aangevallen en fysiek belaagd te zijn, waarbij u niet anders kon dan u zelf te verdedigen – met als gevolg dat u I. verwondde aan het hoofd – liet u na voor deze feiten zelf een klacht in te dienen bij de politie (CGVS, p. 5 t.e.m. 7). U deed dit niet omdat uw belagers volgens u banden hebben met de partijen toen aan de

macht (regeringsleden) en de politie (CGVS, p. 7). Deze uitleg overtuigt evenwel niet. Zo legt u geen enkel stuk neer dat deze bewering zou kunnen onderschrijven. U bleef daarenboven heel vaag over de identiteit van de personen waarmee u problemen kende en maakt het aldus onmogelijk de achtergrond en het doen en laten van deze personen na te gaan. Zo slaagde u er niet in de volledige namen te geven van de persoon waarvan u geld leende en die volgens u zich met misdaad (woekeraar, drugs, etc.) inlaat (CGVS, p. 6). U geraakte niet verder dan dat zijn voornaam I. luidt en hij werd aangesproken met I. (CGVS, p. 6). Van de andere aanvallers kende u enkel van één persoon de bijnaam, met name S., (CGVS, p. 7). U gevraagd naar de namen van de andere personen, gaf u te kennen seniel te worden en geheugenproblemen te ondervinden, waardoor u zich dergelijke zaken niet meer kan herinneren (CGVS, p. 7). In dit verband dient te worden vastgesteld dat u geen medisch(e) attest(en) bijbrengt die wijzen op een merkbare vermindering van de hersenfuncties. Bijgevolg toont u niet aan dat u ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zouden lijden of niet in staat was om tijdens uw persoonlijk onderhoud volwaardige verklaringen af te leggen. Verder formuleerde noch uzelf noch uw advocaat die u bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Wanneer u bovendien bij het begin van dit persoonlijk onderhoud expliciet werd gevraagd of er in uw hoofde medische problemen bestaan die van belang kunnen zijn voor het verloop van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, haalde u deze medische problematiek evenmin aan (CGVS, p. 2). Deze uitleg kan dan ook niet weerhouden worden. Voorts dient in dit verband opgemerkt te worden dat u bovendien naliel in concreto aan te tonen met wie binnen het overheidsapparaat uw belagers juist banden zouden hebben. Ofschoon hiernaar herhaaldelijk gevraagd, slaagde u er niet in hierover meer details te geven (CGVS, p. 7 en 8). Het betreft hier dan ook niet meer dan een blote bewering die niet gebaseerd op enig tastbare concrete of objectieve feiten. Deze verklaringen voor het niet inroepen van de bescherming door uw eigen autoriteiten zijn bijgevolg niet afdoende. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Daarnaast dient er op gewezen te worden dat uw veroordeling op 16 januari 2015 door de rechtbank van Skopje I tot een gevangenisstraf van twee jaar en zes maanden wegens het plegen van het misdrijf veroorzaken van een ernstig lichamelijk letsel overeenkomstig artikel 131 paragraaf 1 van de Noord-Macedonische strafwet niet zonder meer kan beschouwd worden als een onrechtvaardige behandeling en/of als een uiting van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Uit niets blijkt dat uw zaak, in tegenstelling tot wat u aangaf, onpartijdig werd behandeld. Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt dat u er niet in slaagde het vonnis van uw veroordeling in eerste aanleg door de rechtbank van Skopje I voor te leggen. Uw uitleg voor uw nalaten dit document neer te leggen, overtuigde niet. U herhaaldelijk gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal waar dit document zich bevindt, geraakte u niet verder dan dat u hierover niet beschikt. U bleef hierbij bovendien op de oppervlakte of u dit document al dan niet zelfs ooit zou ontvangen hebben en zo ja waar dit zich dan zou bevinden (CGVS, p. 3 en 4). De toevoeging van uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud dat u bereid bent een kopie van die vonnis op te vragen bij uw familieleden in Noord-Macedonië en uw verklaring dat u tijdens uw proces werd bijgestaan door een advocaat doen sterk vermoeden dat u in de mogelijkheid verkeert aan dit document te geraken. Van een asielzoeker wordt overigens verwacht dat hij ernstige inspanningen levert om zijn asielrelaas te staven, onder meer met documenten, quod non in casu. Het niet voorleggen van dit vonnis zet de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook sterk op de helling. U geeft hierdoor geen inzicht in de elementen die geleid hebben tot deze veroordeling en dat deze aldus niet correct zou zijn. Uw bewering dat het in uw ogen om wettelijke zelfverdediging gaat en dat de kwalificatie van het misdrijf als zijnde het veroorzaken van een ernstig lichamelijk letsel niet correct zouden zijn want dat u werd aangevallen door vijf personen en niet anders kon dan u te verdedigen, is derhalve niet gebaseerd op enig tastbare concrete of objectieve feiten en is slechts gestoeld op uw beweringen. U hebt evenmin elementen aangehaald waaruit blijkt dat de straf die u werd opgelegd, met name het uitzitten van een gevangenisstraf van twee jaar en zes maanden, op enigerlei wijze disproportioneel zou zijn met het misdrijf waarvoor u werd veroordeeld. Artikel 133 paragraaf 1 van de Macedonische strafwet voorziet immers voor dit misdrijf in een gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar. Ook hier kan dus niet gesteld worden dat u om de een of andere reden gevisieerd en/of onrechtmatig behandeld zou zijn door de Noord-Macedonische autoriteiten. Voorts dient hier te worden opgemerkt dat u naliel alle rechtsmiddelen in Noord-Macedonië aan te wenden om alsnog een verbreking van uw veroordeling te kunnen krijgen. Ofschoon u niet akkoord ging met uw veroordeling in eerste aanleg liet u na een beroep aanhangig te maken tegen uw veroordeling in eerste aanleg. Uw uitleg voor dit nalaten, dat u dit onder meer niet deed omdat u niet tegen u uw belagers aankan, niet tegen hen op kan, waarbij u andermaal alludeerde naar hun banden met de overheid en naar het feit dat de Noord-Macedonische staat volgens u gecorrumpeerd is (CGVS, p. 4 en 7), kon u zoals reeds eerder aangegeven niet in concreto aantonen. Bovendien worden uw uitlatingen over de corrupte werking van de Noord-Macedonische staat en het gerechtsapparaat in het

bijzonder tegengesproken door de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie (cfr. infra). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uit niets blijkt dat u als Noord-Macedonisch staatsburger niet ten volle toegang had tot het Noord-Macedonische gerechtelijk apparaat. U beschikte luidens uw verklaringen trouwens over een gratis pro deo-advocaat die u bijstond tijdens uw rechtszaak (CGVS, p. 4).

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonische opererende veiligheidsinstanties en gerecht heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk

bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Dat de Noord-Macedonische autoriteiten sinds 2016 naar u op zoek waren en verschillende politiediensten op geregelde tijdstippen bij u thuis en op het werk naar u op zoek waren, kan evenmin beschouwd worden als een onrechtvaardige behandeling en/of als een uiting van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Het behoort immers aan de Noord-Macedonische autoriteiten toe om haar onderdanen te berechten en in het kader hiervan de nodige uitvoeringsmaatregelen te nemen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u aangehaalde bijkomende vluchtmotieven, met name dat uw gezin (in het bijzonder uw echtgenote en minderjarige kinderen) bij een mogelijke uitvoering van uw straf in financiële problemen zou terechtkomen met alle gevolgen van dien en de door u aangehaalde problemen op werkvlak – u leefde door de aard van uw werk (als kelner in de horeca) steeds in grote onzekerheid, wat nog werd versterkt door de gevolgen en/of maatregelen als gevolg van de coronapandemie, zijn echter van louter socio-economische aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat deze problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u aangehaalde spanning tussen de etnisch Albanese en Macedonische bevolking in Noord-Macedonië met hieraan gekoppeld een systeem van participatie, waarbij mensen zoals u, uw broers en zussen nog nooit werk aangeboden hebben gekregen door de staat omwille van het feit dat jullie geen banden hebben met partijen in de regering, en de door uw advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud aangehaald groeiend anti-Albanees sentiment dat heerst in Noord-Macedonië (CGVS, p. 5 en 11), dient te worden opgemerkt dat uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de Noord-Macedonische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder de etnische Albanezen die ongeveer 25% van de totale bevolking van Noord-Macedonië uitmaken, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. Illustratief in dit verband is dat in maart 2018 een nieuwe wet inzake het gebruik van de Albanese taal werd aangenomen (The Law on the Use of Languages) waarmee het gebruik van het Albanees als officiële taal wordt uitgebreid naar het hele Noord-Macedonische grondgebied. Overigens kan hier ook nog gewezen worden op het feit dat Albanese politieke partijen de laatste jaren steeds deel uitmaakten van de regerende coalitie en dat bepaalde soorten wetgeving steeds moeten worden aangenomen worden met een meerderheid van vertegenwoordigers van de grootste twee etnische groepen (Albanezen en Macedoniërs) in het parlement.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen

worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt ook allerm minst dat de door u beweerde discriminatie dermate systematisch en ingrijpend was dat uw fundamentele mensenrechten aangetast werden en het leven in uw land van herkomst bij een terugkeer ondraaglijk zou worden. U bleef immers hier steken in algemene verklaringen zonder er ook hier in te slagen deze vage en algemene uitlatingen naar u persoonlijk toe te concretiseren.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat een louter verwijzing naar algemene rapporten van Freedom House en het Committee Against Torture om het gebruik van geweld door de politie en vooral door de speciale eenheden Alpha aan te tonen, om een groeiend anti-Albanees sentiment in Noord-Macedonië te duiden en naar de detentieomstandigheden in de Noord-Macedonische te verwijzen om aldus wat dit laatste punt betreft aan te tonen dat u mishandeling in de gevangenis vreest (CGVS, p. 10 en 11), zonder deze rapporten evenwel neer te leggen, zodat het enigszins raden is naar de precieze inhoud van deze documenten, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hier, door louter naar algemene informatie te verwijzen en gelet ook op hetgeen voorafgaat, in gebreke.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De rest van de door u neergelegde documenten tonen uw identiteit en nationaliteit, deze van uw kinderen en uw huwelijk aan. Deze staan hier evenwel niet ter discussie.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote B.N. (O.V. x.xxx.xxx) werd door mij tevens als kennelijk ongegrond beschouwd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(...)"

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van etnisch Albanese origine, afkomstig uit Studenica (Noord-Macedonië) en in het bezit van de Noord-Macedonische nationaliteit. U bent gehuwd met B.E. (O.V. x.xxx.xxx), met wie u samen met jullie minderjarige kinderen in Skopje woonachtig was.

Uw echtgenoot had de wens om samen met een vriend een café te openen. Aangezien hij hiervoor niet het nodige geld had, leende hij hiervoor in het verleden geld van een zekere I.. Deze eiste evenwel vervolgens woekerinteressen op het geleende bedrag. Dit leidde tot problemen tussen uw echtgenoot en I.. In 2014 kwam het hierbij tot een discussie tussen uw echtgenoot en I. op de werkplek van uw echtgenoot, waarbij uw echtgenoot door I. werd beledigd en aangevallen. Uw echtgenoot verdedigde zich door met de filterdrager van de koffiemachine I. te slaan. I. diende als gevolg hiervan gedurende twee maanden gehospitaliseerd te worden. Op 16 januari 2015 werd uw echtgenoot voor deze feiten veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar en zes maanden. Op 22 februari 2016 diende uw echtgenoot zich in het kader van de strafuitvoering aan te melden bij de gevangenis van Skopje, maar gaf hieraan toen geen gevolg. Hierna waren de autoriteiten voortdurend op zoek naar uw echtgenoot en kwamen geregeld langs. Dit zorgde voor heel wat stress bij uw echtgenoot. Hij werd evenwel nooit opgepakt. Ingegeven door de algemene situatie (corruptie, werkloosheid en de pandemie) en de veroordeling in het verleden van uw echtgenote in Noord-Macedonië waardoor hij gezocht wordt om zijn gevangenisstraf uit te zitten, besloten u en uw echtgenoot Noord-Macedonië te verlaten. Op 11 september 2021 verliet u samen met uw echtgenoot en jullie minderjarige kinderen Noord-Macedonië. Jullie reisden met de bus over de weg naar België en kwamen hier op 13 september 2021 aan. Nog diezelfde dag dienden u en uw echtgenoot in België een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u dat uw echtgenoot in de gevangenis zal belanden en u als gevolg hiervan op straat zal terechtkomen. Ook uw kinderen zullen hieronder lijden. U haalt tevens economische problemen aan bij terugkeer naar Noord-Macedonië, waar uw echtgenoot in het verleden nooit werk van de staat heeft aangeboden gekregen en steeds zonder arbeidsovereenkomst onregelmatig in cafés heeft gewerkt, waardoor jullie moeilijk in jullie levensonderhoud konden voorzien.

Ter staving van uw identiteit en verzoek legde u de paspoorten van u en uw kinderen neer, alsook uw identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot, B.E. (O.V. x.xxx.xxx). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming werd er een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen die als volgt luidt:

“(…).”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel werpen verzoekers de schending op van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Zij betogen dat het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) geweigerd heeft hen de hoedanigheid van vluchteling evenals het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen, met als reden dat zij op zekere punten vaag waren en dat zij een doeltreffende bescherming vanwege de Noord-Macedonische autoriteiten zouden kunnen krijgen.

In verband met de paspoorten, zo betogen verzoekers vooreerst, was de verwerende partij verbaasd dat verzoeker een paspoort van de Noord-Macedonische autoriteiten heeft kunnen krijgen hoewel hij door deze autoriteiten gezocht was. Verzoekers brengen daar tegen in dat zij nochtans uitgelegd hebben dat zij de paspoorten via een kennis, die personen die in de betrokken dienst werkten kende, konden krijgen en dat zij daarvoor 1500 euro hebben moeten betalen. Het is volgens hen dan ook niet juist te stellen dat het voor hen gemakkelijk was om paspoorten te krijgen. Ze hebben inderdaad risico's genomen, maar gezien hun situatie hadden ze geen andere keuze. Bovendien, zo vervolgen verzoekers, kan door de verwerende partij niet betwist worden dat corruptie in Noord-Macedonië wel bestaat. Zij besluiten dat hun uitleg niet onlogisch blijkt.

Wat de problemen van verzoeker met I. betreft, die de verwerende partij als louter interpersoonlijk en van gemeenrechtelijke aard beschouwt en waar wordt gesteld dat niets bewijst dat verzoekers geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming van de hogere autoriteiten die in Noord-Macedonië aanwezig zijn en aan verzoeker ook verweten wordt geen klacht bij de politie ingediend te hebben, werpen verzoekers op dat zij hebben uitgelegd dat zij geen beroep kunnen doen op de nationale autoriteiten en dat zij geen vertrouwen in de Noord-Macedonische staat hebben. Bovendien vergemakkelijkt verzoekers etnisch Albanese herkomst dit soort stappen niet. Ook is het volgens verzoekers welbekend dat de politie zelden in de criminele activiteiten tussenkomt en dat dit van de politieke aansluitingen afhangt, dewelke verzoeker, zo herhaalt hij, niet heeft en dat daardoor dus de politie weigert in zijn voordeel tussen te komen.

Nog volgens verzoekers moet de verwerende partij rekening houden met de redenen waarom zij de bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten niet wilden vragen, en dit, onafhankelijk van het feit te weten of de politie hen een doeltreffende bescherming kon geven. Zij diende ook rekening te houden met de etnische herkomst van verzoekers en diende na te gaan of dit element geen hinder vormt om een doeltreffende bescherming te krijgen, hetgeen evenwel niet gebeurde.

In zoverre aan verzoeker verweten wordt een heel vage beschrijving gegeven te hebben van de identiteit van de personen met wie hij problemen gekend heeft (zo wordt onder andere aan verzoeker verweten de volledige naam van de persoon van wie hij geld geleend heeft niet te kennen, noch de identiteit van de andere personen die hem bedreigden), werpen verzoekers op dat zij dit niet goed begrijpen aangezien het niet over vrienden of kennissen gaat. Verzoeker heeft wel kunnen vermelden dat de persoon die hem geld geleend had gewoonlijk I. genoemd werd, dat deze zich niet heeft voorgesteld en zijn volledige identiteit niet heeft gegeven. Het enige wat verzoeker stelt te weten is dat hij uit Skopje afkomstig is en dat het over een bedrieger gaat. Verzoeker brengt de omstandigheden van hun ontmoeting in herinnering. Zo werkte hij al twintig jaar als kelner in een café waar I. regelmatig kwam. Toen I. daar op een dag was, voerde hij een heel gewoon gesprek met hem en zijn ze over geld beginnen praten. Daar verzoeker zijn eigen café wou openen, stelde I. voor hem geld te lenen. Verzoeker geeft aan dat hij nochtans wist dat I. deel uitmaakte van een georganiseerde bende van oplichters. De personen die verzoeker later kwamen bedreigen, zijn vrienden van I. die zich natuurlijk niet voorgesteld hebben. Het argument van de verwerende partij is volgens verzoekers, voor zover verzoeker niet met deze mensen bevriend was, dan ook niet relevant. Verzoekers stellen voorts dat waar aan verzoeker verweten wordt geen documenten

neer te leggen die concrete banden aantonen tussen de belagers en de autoriteiten, het onmogelijk is om zulke documenten te verkrijgen.

Verzoekers werpen verder op dat zij gaan proberen het origineel van het vonnis te verkrijgen en dat het later neergelegd zal worden (zie ook *infra*). Verder bekent verzoeker dat hij inderdaad schrik had om in beroep te gaan tegen het vonnis omdat hij bang was dat men zijn familie zou aanvallen. Overigens beschouwt verzoeker zijn veroordeling als onrechtvaardig aangezien hij in het kader van zelfverdediging aan 1. slagen en verwondingen heeft toegebracht, wat niet door de rechtbank werd aangenomen. Verzoeker voelt zich onschuldig en de vraag is volgens verzoekers niet te weten of de opgelegde straf disproportioneel is tegenover het misdrijf, maar wel of verzoeker het onderwerp was van een onrechtvaardige justitie, vraag waarover de verwerende partij zich evenwel niet uitspreekt.

Tot slot beroepen verzoekers zich op de discriminaties die de etnische Albanezen in Noord-Macedonië kennen en die door artikels worden bewezen. Zo stelt bijvoorbeeld *Amnesty International* als volgt : *“les discriminations fondées sur l'origine ethnique, la religion, le genre et l'orientation sexuelle persistaient et dans de nombreux cas, ont été exacerbées par la pandémie. Les membres de la communauté albanaise ont souvent été la cible de discours de haine et de désinformation sur les réseaux sociaux.”* Een verslag van de *ECRI* uit 2016 sloeg, zo stellen verzoekers, reeds alarm voor wat de discriminaties in Noord-Macedonië betreft. In zijn verslag 2019 stelt de *ECRI* vast dat de problemen blijven bestaan en dat de Noord-Macedonische autoriteiten niets gedaan hebben om er een einde aan te maken. Zo vertoont het kantoor van de ombudsman altijd een tekort aan leden, wat een probleem op het gebied van personeel meebrengt. De *ECRI* betreurt ook dat het project van herziening van de wet tegen discriminatie en haar voorkomen nog niet aangenomen werd, en niet toegepast werd. Verzoekers besluiten dat er nog talrijke inspanningen in dit opzicht gemaakt moeten worden.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog documenten van *Amnesty International* en van de *ECRI* over de discriminatie van Albanezen in Noord-Macedonië bij het voorliggende verzoekschrift (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 16 december 2021, waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Noord-Macedonië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.3. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige en uitgebreide wijze gemotiveerd dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon, die internationale bescherming geniet, in aanmerking komen.

2.3.4. Volgens zijn verklaringen vreest verzoeker bij terugkeer naar Noord-Macedonië zijn schuldeiser I., dat hij geen werk zal hebben en niet in de mogelijkheid zal zijn om zijn kinderen naar school te laten gaan. Verzoeker vreest bij terugkeer ook de politie omdat hij zijn straf nog moet uitzitten en dat zijn gezin, bij een mogelijke uitvoering van zijn straf, in financiële problemen zou terechtkomen. Verzoekster steunt haar verzoek om internationale bescherming integraal op de motieven die door haar echtgenoot, verzoeker, werden aangehaald.

Blijkens de bestreden beslissingen zet (i) de vaststelling dat verzoeker met reispaspoort legaal Noord-Macedonië kon verlaten zijn algemene geloofwaardigheid op de helling, aangezien hij beweert door de Noord-Macedonische autoriteiten gezocht te zijn. De door verzoeker geschetste problemen met schuldeiser I. zijn (ii) van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard en houden aldus geen verband met één van de criteria, voorzien in het Verdrag van Genève. Bovendien (iii) heeft verzoeker niet alle redelijkerwijze van hem te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonische opererende veiligheidsinstanties en gerecht uitgeput en heeft hij onvoldoende aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor hem de enige overgebleven uitweg was. Dat de Noord-Macedonische autoriteiten sinds 2016 naar verzoeker op zoek zijn en verschillende politiediensten op geregelde tijdstippen bij hem thuis en op het werk naar hem op zoek waren, kan (iv) evenmin beschouwd worden als een onrechtvaardige behandeling en/of als een uiting van vervolging, zoals bepaald in het Verdrag van Genève. De bijkomende vluchtmotieven (v), met name dat verzoekers gezin bij een mogelijke uitvoering van zijn straf in financiële problemen zou terechtkomen met alle gevolgen van dien en de door verzoeker aangehaalde problemen op werkvlak, zijn dan weer van louter socio-economische aard. De beweerde discriminatie omwille van de Albanese origine blijkt (vi) verder allerminst dermate systematisch en ingrijpend dat verzoekers fundamentele mensenrechten aangetast werden en het leven in het land van herkomst bij een terugkeer ondraaglijk zou worden. De door verzoekers neergelegde documenten (vii) slagen er niet in bovenstaande appreciatie om te buigen.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze

motieven deugdelijk zijn. Verzoekers brengen in het verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende motieven weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Zij beperken zich immers tot het louter herhalen van en het volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, het formuleren van algemene beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

2.3.5. Met betrekking tot de vaststellingen aangaande verzoekers reispaspoort, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekers met het ontkennen en bekritisieren van de appreciatie van het commissariaat-generaal, met het louter herhalen van verzoekers verklaringen en door eenvoudigweg te poneren dat deze verklaringen niet onlogisch zouden zijn, geen afbreuk doen aan de pertinente en genuanceerde vaststellingen desbetreffend. Zo is het merkwaardig dat verzoeker, die door de Noord-Macedonische autoriteiten wordt gezocht omdat hij zich onttrokken heeft van een gevangenisstraf, van diezelfde autoriteiten op 30 augustus 2021 een reispaspoort kreeg uitgereikt en dat hij hiermee vervolgens op 11 september 2021 legaal via een grenspost over de weg Noord-Macedonië kon verlaten. Waar verzoekers opnieuw verklaren dat zij omwille van de heersende corruptie, connecties en het betalen van 1500 euro de benodigde reisdocumenten vergaarden, wijst de Raad erop dat zij hiermee nog steeds niet concretiseren wie deze connecties precies zijn, hoe verzoeker met hen in contact kwam en op welke manier zij hem konden helpen. De Raad is van oordeel dat het legaal vertrek van verzoeker afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende problemen met en vrees ten aanzien van de Noord-Macedonische autoriteiten. Eveneens duidt het feit dat hij daarbij geen problemen ondervond er bijkomend op dat hij niet in de negatieve aandacht staat van zijn nationale autoriteiten.

2.3.6. Los van de merkwaardige legale reisweg, merkt de Raad bovenal op dat de door verzoeker geschetste problemen met zijn schuldeiser I. van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en dat zij aldus geen verband houden met één van de criteria, bepaald in het Verdrag van Genève, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Verzoekers ontkennen in het verzoekschrift geenszins dat het conflict met I. enkel was ingegeven door het feit dat verzoeker geld van hem had geleend en hij dit tegen woekerinteressen en onder druk moest terugbetalen.

2.3.7. De Raad wijst er verder op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Een verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijkerwijze van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput, hetgeen *in casu* geenszins het geval is. Zo berust verzoekers stelling, dat hij geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten, niet op enige concrete ervaringen. Immers liet hij na om, naar aanleiding van de aanval op zijn persoon door schuldeiser I. en zijn vrienden eind 2014, een klacht neer te leggen bij de politie. De verklaringen van verzoeker voor het niet inroepen van de bescherming van de eigen autoriteiten is hierbij allerminst toereikend. Zo wordt in de bestreden beslissingen terecht als volgt overwogen:

“Ofschoon u aangaf door hen beledigd, aangevallen en fysiek belaagd te zijn, waarbij u niet anders kon dan u zelf te verdedigen – met als gevolg dat u I. verwondde aan het hoofd – liet u na voor deze feiten zelf een klacht in te dienen bij de politie (CGVS, p. 5 t.e.m. 7). U deed dit niet omdat uw belagers volgens u banden hebben met de partijen toen aan de macht (regeringsleden) en de politie (CGVS, p. 7). Deze uitleg overtuigt evenwel niet. Zo legt u geen enkel stuk neer dat deze bewering zou kunnen onderschrijven. U bleef daarenboven heel vaag over de identiteit van de personen waarmee u problemen kende en maakt het aldus onmogelijk de achtergrond en het doen en laten van deze personen na te gaan. Zo slaagde u er niet in de volledige namen te geven van de persoon waarvan u geld leende en die volgens u zich met misdaad (woekeraar, drugs, etc.) inlaat (CGVS, p. 6). U geraakte niet verder dan dat zijn voornaam I. luidt en hij werd aangesproken met I. (CGVS, p. 6). Van de andere aanvallers kende u enkel van één persoon de bijnaam, met name S., (CGVS, p. 7). U gevraagd naar de namen van de andere personen, gaf u te kennen seniel te worden en geheugenproblemen te ondervinden, waardoor u zich dergelijke zaken niet meer kan herinneren (CGVS, p. 7). In dit verband dient te worden vastgesteld dat u geen medisch(e) attest(en) bijbrengt die wijzen op een merkbare vermindering van de hersenfuncties. Bijgevolg toont u niet aan dat u ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zouden lijden of niet in staat was om tijdens uw persoonlijk onderhoud volwaardige verklaringen af te leggen. Verder formuleerde noch uzelf noch uw advocaat die u bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Wanneer u bovendien bij het begin van dit persoonlijk onderhoud expliciet werd gevraagd of er in uw hoofde medische problemen bestaan die van belang kunnen zijn voor

het verloop van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, haalde u deze medische problematiek evenmin aan (CGVS, p. 2). Deze uitleg kan dan ook niet weerhouden worden. Voorts dient in dit verband opgemerkt te worden dat u bovendien naliel in concreto aan te tonen met wie binnen het overheidsapparaat uw belagers juist banden zouden hebben. Ofschoon hiernaar herhaaldelijk gevraagd, slaagde u er niet in hierover meer details te geven (CGVS, p. 7 en 8). Het betreft hier dan ook niet meer dan een blote bewering die niet gebaseerd op enig tastbare concrete of objectieve feiten.”

Verzoekers brengen niet één dienstig en concreet element aan die bovenstaande appreciatie, die pertinent en terecht is en die steun vindt in het administratief dossier, aan het wankelen kan brengen. Waar verzoekers thans aanhalen dat het niet onaannemelijk is dat hij de (volledige) identiteit niet kent van de personen met wie hij problemen heeft gekend, aangezien deze personen geen vrienden of kennissen zijn, merkt de Raad op dat het wel zeer bevreemdend voorkomt dat verzoeker er tot op heden niet in slaagt de volledige naam van zijn schuldeiser te geven. Hij komt nog steeds niet verder dan te stellen dat deze I. heet, afkomstig is uit Skopje, een bedrieger en lid van een georganiseerde bende van oplichters is en verder brengt hij de omstandigheden van hun ontmoeting in herinnering. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat I. klacht tegen hem neerlegde en dat hij omwille hiervan veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van twee jaar en zes maanden. Dat verzoeker dan nog steeds niet de familienaam van I. zou kennen, komt geenszins aannemelijk voor. Het argument dat verzoeker geen vrienden was met I. en met diens vrienden die hem kwamen bedreigen, verklaart geenszins het gebrek aan kennis van verzoeker over de voorgehouden problemen in het land van herkomst. Zoals in de bestreden beslissingen omstandig wordt onderbouwd, kan verzoeker zich voor zijn gebrekkige kennis verder ook niet baseren op niet-gestaafde geheugenproblemen en de Raad stelt vast dat verzoekers in het verzoekschrift thans met geen woord nog reppen over eventuele geheugenproblemen van verzoeker en de mogelijke repercussies hiervan.

De Raad beklemtoont verder dat het net de bedoeling van het indienen van een klacht is om bescherming te verkrijgen tegen zijn of haar belager(s) en de eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Daarnaast dient erop te worden gewezen dat verzoekers veroordeling op 16 januari 2015 door de rechtbank van Skopje I tot een gevangenisstraf van twee jaar en zes maanden wegens het plegen van het misdrijf ‘veroorzaken van een ernstig lichamelijk letsel’, overeenkomstig artikel 131, § 1, van de Noord-Macedonische strafwet, niet zonder meer kan beschouwd worden als een onrechtvaardige behandeling en/of als een uiting van vervolging, zoals bepaald in het Verdrag van Genève. In dit verband wordt in de bestreden beslissing(en) terdege als volgt gemotiveerd:

“Uit niets blijkt dat uw zaak, in tegenstelling tot wat u aangaf, onpartijdig werd behandeld. Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt dat u er niet in slaagde het vonnis van uw veroordeling in eerste aanleg door de rechtbank van Skopje I voor te leggen. Uw uitleg voor uw nalaten dit document neer te leggen, overtuigde niet. U herhaaldelijk gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal waar dit document zich bevindt, geraakte u niet verder dan dat u hierover niet beschikt. U bleef hierbij bovendien op de oppervlakte of u dit document al dan niet zelfs ooit zou ontvangen hebben en zo ja waar dit zich dan zou bevinden (CGVS, p. 3 en 4). De toevoeging van uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud dat u bereid bent een kopie van die vonnis op te vragen bij uw familieleden in Noord-Macedonië en uw verklaring dat u tijdens uw proces werd bijgestaan door een advocaat doen sterk vermoeden dat u in de mogelijkheid verkeert aan dit document te geraken. Van een asielzoeker wordt overigens verwacht dat hij ernstige inspanningen levert om zijn asielrelaas te staven, onder meer met documenten, quod non in casu. Het niet voorleggen van dit vonnis zet de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook sterk op de helling. U geeft hierdoor geen inzicht in de elementen die geleid hebben tot deze veroordeling en dat deze aldus niet correct zou zijn. Uw bewering dat het in uw ogen om wettelijke zelfverdediging gaat en dat de kwalificatie van het misdrijf als zijnde het veroorzaken van een ernstig lichamelijk letsel niet correct zouden zijn want dat u werd aangevallen door vijf personen en niet anders kon dan u te verdedigen, is derhalve niet gebaseerd op enig tastbare concrete of objectieve feiten en is slechts gestoeld op uw beweringen. U hebt evenmin elementen aangehaald waaruit blijkt dat de straf die u werd opgelegd, met name het uitzitten van een gevangenisstraf van twee jaar en zes maanden, op enigerlei wijze disproportioneel zou zijn met het misdrijf waarvoor u werd veroordeeld. Artikel 133 paragraaf 1 van de Macedonische strafwet voorziet immers voor dit misdrijf in een gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar. Ook hier kan dus niet gesteld worden dat u om de een of andere reden gevisieerd en/of onrechtmatig behandeld zou zijn door de Noord-Macedonische autoriteiten. Voorts dient hier te worden opgemerkt dat u naliel alle rechtsmiddelen in Noord-Macedonië aan te wenden om alsnog een verbreking van uw veroordeling te kunnen krijgen. Ofschoon u niet akkoord ging met uw veroordeling in

eerste aanleg liet u na een beroep aanhangig te maken tegen uw veroordeling in eerste aanleg. Uw uitleg voor dit nalaten, dat u dit onder meer niet deed omdat u niet tegen u uw belagers aankan, niet tegen hen op kan, waarbij u andermaal alludeerde naar hun banden met de overheid en naar het feit dat de Noord-Macedonische staat volgens u gecorrumpeerd is (CGVS, p. 4 en 7), kon u zoals reeds eerder aangegeven niet in concreto aantonen. Bovendien worden uw uitlatingen over de corrupte werking van de Noord-Macedonische staat en het gerechtsapparaat in het bijzonder tegengesproken door de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie (cfr. infra). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uit niets blijkt dat u als Noord-Macedonisch staatsburger niet ten volle toegang had tot het Noord-Macedonische gerechtelijk apparaat. U beschikte luidens uw verklaringen trouwens over een gratis pro deo-advocaat die u bijstond tijdens uw rechtszaak (CGVS, p. 4)."

Ter terechtzitting gevraagd waarom het vonnis, zeker daar in het verzoekschrift werd gesteld dat getracht zou worden het origineel te verkrijgen en het neer te leggen, nog steeds niet is neergelegd, komt verzoeker allerm minst met een bevredigende verklaring op de proppen. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker kennelijk naliet dit te doen, getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor de voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vrees voor vervolging. De Raad kan dan ook niet anders dan vaststellen dat het beweerde vonnis van de rechtbank van Skopje I, waarbij verzoeker in eerste aanleg zou veroordeeld zijn voor een gevangenisstraf van twee jaar en zes maanden, niet voorligt. Het is dan ook niet mogelijk na te gaan of verzoeker al dan niet correct, rechtvaardig en/of onpartijdig zou zijn behandeld. Dat verzoeker uit zelfverdediging zou hebben gehandeld maar dat hiermee geen rekening werd gehouden, alsook dat de opgelegde straf disproportioneel zou zijn, kan nergens worden nagegaan. Verder is het opmerkelijk dat verzoeker, die tijdens zijn rechtszaak werd bijgestaan door een *pro deo* advocaat, naliet om in de door hem geschetste omstandigheden beroep aan te tekenen tegen het vonnis in eerste aanleg. In het verzoekschrift komen verzoekers niet verder dan zich op dezelfde verschoningsgronden te beroepen die reeds tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker werden aangehaald en die reeds in de bestreden beslissingen tegemoet zijn gekomen. Door voorts eenvoudigweg op te werpen dat verzoeker schrik had om in beroep te gaan omdat hij bang was dat men zijn familie zou aanvallen, is niet meer dan een loutere *post factum* vergoelijking. Waar verzoekers dan weer aanhalen dat het onmogelijk is om documenten te verkrijgen die concrete banden aantonen tussen de belagers van verzoeker en de Noord-Macedonische autoriteiten, wijst de Raad erop dat verzoekers nog steeds geen enkele concretisering geven over deze vermeende band, los van documenten, en dat zij dan ook niet verder komen dan het uiten van blote beweringen.

Verzoekers maken geenszins aannemelijk in Noord-Macedonië alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput. Verzoekers tonen niet *in concreto* aan en maken aldus geenszins aannemelijk dat het hen, gelet ook op de vaststellingen in de bestreden beslissingen die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, met betrekking tot de verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbeert. De Raad wijst er, zoals de commissaris-generaal, ook op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. Waar verzoekers in algemene bewoordingen verwijzen naar onder meer corruptie en in zoverre verzoekers een selectieve lezing houden van de informatie van het commissariaat-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië, waarbij zij trachten de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren, slagen zij er niet in (met concrete, valabele en objectieve elementen) aan te tonen dat die informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zouden zijn en dat de Noord-Macedonische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen. Verzoekers maken ook hiermee bovendien geenszins concreet aannemelijk dat het hen met betrekking tot de verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbeert.

Verzoekers tonen allerm minst aan dat de Noord-Macedonische autoriteiten hen niet zouden kunnen of willen helpen. Dat verzoekers hun nalaten om nationale bescherming trachten te verkrijgen pogen te verschoneren door te stellen dat zij geen vertrouwen hebben in de Noord-Macedonische autoriteiten, is weinig ernstig. Verzoekers kunnen het gebrek aan handelen niet afwentelen op een hypothetisch gebrek bij de autoriteiten. Dat het volgens verzoekers welbekend is dat de politie zelden in de criminele activiteiten tussenkomt en dat dit van de politieke aansluitingen afhangt, dewelke verzoeker, zo herhaalt hij, niet heeft

en dat daardoor dus de politie weigert in zijn voordeel tussen te komen, is niet meer dan een blote bewering die geenszins wordt gestaafd en die niet verklaart waarom hij destijds geen klacht indiende tegen I., zeker aangezien I. zelf wel klacht indiende. Zij het tevens onderstreept dat in de bestreden beslissingen erkend wordt dat hervormingen nog steeds nodig zijn, onder andere om corruptie verder aan te pakken, de georganiseerde misdaad te bestrijden en de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie te verbeteren. Anderzijds wordt echter tevens gewezen op de belangrijke maatregelen die de Noord-Macedonische autoriteiten hebben getroffen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen en om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden.

Waar verzoekers nog opwerpen dat de verwerende partij geen rekening hield met verzoekers' Albanese achtergrond en dat niet werd onderzocht of de etnische herkomst een element is dat doeltreffende bescherming verhindert, wijst de Raad erop dat uit de in de bestreden beslissingen geciteerde landeninformatie niet blijkt dat etnische Albanezen in mindere mate beroep zouden kunnen doen op bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten. Verzoekers tonen dit anderzijds ook geenszins *in concreto* aan.

2.3.8. Dat de Noord-Macedonische autoriteiten sinds 2016 naar verzoeker op zoek zijn en dat verschillende politiediensten op geregelde tijdstippen bij hem thuis of op het werk naar hem op zoek waren, kan evenmin beschouwd worden als een onrechtvaardige behandeling en/of als een uiting van een vluchtelingenrechtelijke vervolging. Zoals in de bestreden beslissing(en) terecht wordt aangestipt, behoort het immers aan de Noord-Macedonische autoriteiten om haar onderdanen te berechten en in het kader hiervan de nodige uitvoeringsmaatregelen te nemen.

2.3.9. De Raad wijst er verder nog op dat de vrees van verzoeker, dat zijn gezin bij een mogelijke uitvoering van zijn straf in financiële problemen zou terechtkomen, alsook dat de door hem aangehaalde problemen op werkvlak van louter socio-economische aard zijn en als dusdanig dan ook niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève. Evenmin maken verzoekers in het verzoekschrift aannemelijk dat deze problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

2.3.10. Waar verzoekers tot slot opwerpen dat de Albanese minderheid in Noord-Macedonië gediscrimineerd wordt, ook op de arbeidsmarkt, merkt de Raad op dat dit argument reeds afdoende beantwoord en tegemoet is gekomen in de bestreden beslissingen. Zo blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat de Noord-Macedonische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder de etnische Albanezen die ongeveer 25% van de totale bevolking uitmaken, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context kunnen voorts in het algemeen niet beschouwd worden als een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève. Verzoekers tonen het tegendeel alvast niet aan. Een loutere verwijzing naar algemene informatie, zoals *in casu* naar rapporten omtrent onder andere discriminatie in Noord-Macedonië, volstaat ten andere niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat, of dat het hen in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier, door louter op algemene wijze te verwijzen naar algemene informatie, geheel in gebreke. Door zich te beroepen op deze algemene informatie, waaruit twee voorbeelden worden aangehaald en door te stellen dat er nog talrijke inspanningen op het vlak van discriminatie moeten gemaakt worden, slagen verzoekers er niet in aan te tonen dat de gevolgtrekkingen die uit de door de verwerende partij gehanteerde landeninformatie terecht worden gemaakt niet langer juist of actueel zouden zijn.

Bovendien, voor wat verzoekers' persoonlijke situatie betreft, wordt afdoende vastgesteld dat zij niet aannemelijk maken dat de door hen beweerde discriminatie dermate systematisch en ingrijpend was dat hun fundamentele mensenrechten werden aangetast en dat hun leven bij een terugkeer ondraaglijk zou worden. Zo bleven zij immers steken in algemene verklaringen, zonder er in te slagen deze vage en algemene uitspraken naar hen persoonlijk toe te concretiseren.

2.3.11. De door verzoekers neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, alsook de informatie waarnaar verwezen wordt, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoekers overigens niet

worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoekers niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“Tot slot dient te worden opgemerkt dat een louter verwijzing naar algemene rapporten van Freedom House en het Committee Against Torture om het gebruik van geweld door de politie en vooral door de speciale eenheden Alpha aan te tonen, om een groeiend anti-Albanees sentiment in Noord-Macedonië te duiden en naar de detentieomstandigheden in de Noord-Macedonische te verwijzen om aldus wat dit laatste punt betreft aan te tonen dat u mishandeling in de gevangenis vreest (CGVS, p. 10 en 11), zonder deze rapporten evenwel neer te leggen, zodat het enigszins raden is naar de precieze inhoud van deze documenten, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hier, door louter naar algemene informatie te verwijzen en gelet ook op hetgeen voorafgaat, in gebreke.

(...)

De rest van de door u neergelegde documenten tonen uw identiteit en nationaliteit, deze van uw kinderen en uw huwelijk aan. Deze staan hier evenwel niet ter discussie.”

2.3.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.13. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers' relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Noord-Macedonië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.3.14. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers' verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.15. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordelingen door de commissaris-generaal. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.3.16. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS